

ဝန်ခင်း

Read on the move

နတ်သမီး ညှင်းစက်

အခန်း (၁)

စိမ့်စိမ့်ကလေးရွာနေသော မိုးအေးညတွင် မြကန်သာမှာ အရင်
ညတွေလိုပင် ဂီတသံတွေနှင့် လူစည်ကားနေမြဲ။

ညနှင်းစက်သည် သူမ ဆိုနေကျဖြစ်သော ပေါ့ခံသီချင်းတစ်ပုဒ် ကို
သီဆိုရင်း ယမကာတွေနှင့် ချိုရီယစ်မူးနေသော ပုရိသလုလင်တို့၏
အကြည့်စူးစူးရင့်ရင့်တွေအောက်မှာ ရှက်စိတ်တွေ မလုံမလဲ ရှိုးတို့ရှုန့်တန့်
ဖြစ်နေမိ၏ ။

သံစဉ်စာသား ကီးအနိမ့်အမြင့်တွေကို အမှားအယွင်းမရှိအောင်
သီဆိုရင်း ရှက်ရွံ့နေမိသော စိတ်အာရုံတွေကို သီချင်းထဲမှာ ဆုံးဆုံး နစ်မြုပ်အောင်
ထိန်းညှိလိုက်သည်။

စိုးရိမ်စိတ်တွေကြားထဲမှ ကိုယ်ဆိုရမည့် သီချင်းတစ်ပုဒ်ကို
ပြီးဆုံးသည်အထိ ပီပြင်သေသပ်စွာ သီဆိုခဲ့သည်။

လည်တိုင်မှာ ပန်းကုံးတွေ တစ်ကုံးပြီးတစ်ကုံး နေရာယူနေကြ သည်။
ထိုပန်းကုံးတွေကို ရင်ထဲမှာ နှစ်မြို့ခြင်းမရှိတာတော့ အမှန်ပင်ဟု ဝန်ခံရပေမည်။

တပ်မက်မှုမျိုးစုံနှင့် ဖန်တီးရောက်ရှိလာသော ထိုပန်းကုံးတွေရဲ့
နောက်ကွယ်မှာ ယောက်ျားတို့၏ ဖြားယောင်းသွေးဆောင်မှုအင်အား
မည်မျှကြီးသလဲဆိုတာ ညနှင်းစက် သိနေသည်။

စတိတ်စင်ပေါ်မှ ငြိမ်းအေးသော အလှနှင့် ချိုကြည်သောအသံ
တို့ပေါင်းစုပြီး ယောက်ျားသားတွေရဲ့အာရုံကို ဖမ်းစားနိုင်စွမ်းရှိနေတာ ကတော့
ညနှင်းစက်၏ ပါရမီပင်ဖြစ်သည်။

တချို့က ညနှင်းစက်၏ အသံပါဝါအားကို အာရုံစူးစိုက်၏ ။ တချို့ က
ညနှင်းစက်၏ ရှုမငြီးဖွယ်အလှတရားကို ငေးမောကြ၏ ။ တချို့က

အချိုးအစားပြေပြစ်သော ကိုယ်နေဟန်ထားကို မက်မောကြည့် ကြည့်ကြ သည်။

မည်သို့သော အကြည့်မျိုးနှင့်ဖြစ်စေ ညှင်းစက်၏ ထိုတဒ်
အချိန်တိုလေးသည် ထိုယောက်ျားတို့၏ အရောင်စုံသော တပ်မက်မှု အောက်တွင်
ပြားပြားဝပ်ခဲ့ရသည်ချည်းပါပဲ။

သီချင်းသံစဉ်နှင့်စာသားဆုံးသည်နှင့် ဟောထဲမှ လက်ခုပ်သံ တွေ
ညံ့စီစွာ ပေါ်ထွက်လာ၏ ။

ရောင်စုံဆလိုက်မီးတွေအောက်မှာ ယမကာလုလင်တွေကို ဦး
မညွတ်ချင်ဘဲ ဦးညွတ်ခဲ့ရ၍ ညှင်းစက် ရင်ထဲမှာ နာကျင်လိုက်သည့် ဖြစ်ခြင်း။

ဘဝအကျိုးပေးမကောင်း၍ သာ လူမိုက်အားပေး ဖျော်ဖြေပေး
နေရသည့် ကိုယ့်ဘဝ ဘယ်လောက် ကြေကွဲစရာကောင်းလိုက်ပါသလဲ။

နောင်ဘဝဆိုတာရှိခဲ့လျှင် ဒီလိုအလုပ်မျိုး ဘဝဆက်တိုင်း ဆက် တိုင်း
မလုပ်ရပါစေနှင့်။

ဦးညွတ်ပြီး၍ ခြေလှမ်းတွေကို စတိတ်စင်အနောက်ဘက်သို့
အလှည့်တွင်

"ခဏနေပါဦး"

ဩရှကြည်လင်သော အသံရှင်ကြောင့် ဆံပင်လေးများ ဝဲခါ
သွားသည်အထိ နောက်သို့ ဖျတ်ခနဲ လှည့်ကြည့်လိုက်သည်။

"ကိုယ် မင်းကို ဂုဏ်ပြုချင်လို့"

သန့်ပြန့်တည်ကြည်သော လူရွယ်တစ်ဦး ညှင်းစက်နှင့်ဆို
ရွယ်တူလောက်ရှိမည် ထင်၏ ။

ယောက်ျားပီသသော သူ၏ ထည်ဝါခန့်ညားမှုက အထက်တန်း
လွှာကဆိုတာ မြင်ရုံနှင့် သိသာ၏ ။

ညနင်းစက် ဦးခေါင်းပေါ်သို့ သရဖူလေးဆောင်းပေးနေသော သူ၏ သိမ်မွေ့မှု အထိအတွေ့နှင့် တန်ဖိုးကြီး ရေမွှေးနံ့ ခပ်သင်းသင်း ကို ညနင်းစက် ဘာကြောင့်ရယ်မသိ သတိထားမိသွားသည်။

"ဟုတ်ကဲ့ သင့်ခံယူပါ"

"ရပါတယ် မင်းရဲ့အနုပညာမြောက်တဲ့ သီဆိုမှုကို ဂုဏ်ပြုချင် ရုံသက်သက်ပါ"

ညနင်းစက် ဒုတိယအကြိမ် ထပ်ပြီး ကျေးဇူးတင်စကားမဆို တော့ဘဲ အသိအမှတ်ပြုသည့်အနေဖြင့် ခေါင်းလေး ဆတ်ခနဲ ညိတ်ပြ လိုက်၏ ။

ပြီးနောက် ထိုလူရွယ်ရှေ့မှ ဣန္ဒြေရသော ခြေလှမ်းတွေဖြင့် စတိတ်အနောက်သို့ ထွက်ခဲ့၏ ။

ကီးဘုတ်သမား ကိုသန့်စင်က ဂုဏ်ယူပါသည်ဆိုသော အပြုံး ဖြင့် ခေါင်းလှမ်းညိတ်ပြ၏ ။

ညနင်းစက် ပြန်၍ ခေါင်းညိတ်ပြလိုက်သည်။

Kiss Lady မှာ နေ့စဉ် သရဖူဆောင်းနေသော အဆိုရှင်က ညနင်းစက်ပဲလေ။

*

အခန်း (၂)

"ညှင်းရေ မင်းကို ဧည့်သည်တစ်ယောက်က တွေ့ချင်လို့တဲ့"

"ဘယ်သူလဲ ခေးခေး"

"ကိုယ်လည်းမသိဘူး၊ မန်နေဂျာ လာပြောတာ တေဘယ်လ် နိုင်းကလို့ ပြောသွားတယ်"

ညှင်းစက် ကျွတ်ခနဲ စုတ်သတ်လိုက်သည်။

"စိတ်ပျက်လိုက်တာဟာ၊ ငါ့အလှည့်ပြီးလို့ နားရမလား မှတ် တယ်၊ အဲဒီ အရက်နံ့တွေကို သွားရှူရဦးမယ်"

"အမလေး မယ်မင်းကြီးမ သိပ်လည်း စိတ်ပျက်မနေနဲ့၊ ဒီဆိုင် မှာ ပန်းကုံးစံချိန်ကို ရှင်ပဲ ညတိုင်းချိုးနေတာ၊ ဒီလောက်တော့ ပြန်ပေး ဆပ်ရမှာပေါ့၊ လောကမှာ ဘယ်အရာမှ အလကား မရဘူး၊ ထိုက်တန်တဲ့ ပေးဆပ်မှုတော့ ပြန်ပြုရမှာပဲ"

သက်ထားဒါလီ ခပ်မဲ့မဲ့လေး ဝင်ပြီး ပြောသည်။

"အေးလေ ငါတို့များ ဒီလို အခွင့်အရေးမျိုး လိုချင်ပါ၊ ရုပ် မရှိတော့ ဘာမှမလာဘူး၊ တစ်ပတ်လောက်နေမှ ပန်းကုံး ငါးကုံးလောက် ပဲ ရတာ ၊ ဒီတော့ သူများလို ပဲများမနေနိုင်ဘူး၊ သွားတွေ့သင့်ရင် တွေ့ရမှာပဲ"

စုလှိုင်တို့ကပါ ဝင်ပြီး အပြစ်တင်ချင်သလိုလို ခန့်သလိုလို လေသံမျိုးတွေဖြင့် မဆီမဆိုင် ဝင်ပြောကြ၍ ညှင်းစက် စိတ်အနှောင့် အယှက်ဖြစ်သော အမူအရာဖြင့် သက်ပြင်းခပ်မျှင်းမျှင်းချလိုက်သည်။

ဘယ်အချိန်ကတည်းက ညှင်းစက်ကို ဝိုင်းဖဲ့ချင်နေကြလဲ မသိ။ ညှင်းစက် ဘယ်သူ့ကိုမှ အတိုက်အခံပြောမနေချင်တော့။

ခေးခေး မျက်ရိပ်လှမ်းပြလိုက်သဖြင့် ခေါင်းလေးဆတ်ခနဲ ညိတ် ပြီး
နားနေခန်းထဲမှ ထွက်လာလိုက်သည်။

ခန်းမဆောင်ထဲရှိ စားပွဲနံပါတ် ၉ ဆီသို့ ခြေလှမ်းမှုန်မှုန်ဖြင့်
လျှောက်လာလိုက်သည်။

သူမကို စောင့်နေသောသူဟာ ဘယ်လိုပုံစံမျိုးပါလိမ့်။

စားပွဲနံပါတ် ၉ ရှေ့မှာရပ်လိုက်သည်။ တခြားစာပွဲဝိုင်းတွေလို
လူများများမဟုတ်။

တစ်ယောက်တည်းသာ ရှိသည်။

"ကျွန်မ ညှဉ်းစက် ပ"

သူမ အသံပြုသံကြောင့် ထိုလူ မော့ကြည့်သည်။ ညှဉ်းစက် အသံတိတ်
အာမေဍိတ်ပြုလိုက်သည်။

စောစောက ညှဉ်းစက်အား သရဖူဆောင်းပေးသွားသောသူ။

"ကျွန်တော် ဇေယျာမြတ်မိုး ပါ"

"ဟုတ်ကဲ့"

ညှဉ်းစက် ဟုတ်ကဲ့ဟု ခပ်တိုးတိုးဆိုပြီး ဇေယျာမြတ်မိုး၏
မျက်နှာချင်းဆိုင်ရှိ ထိုင်ခုံလွတ်တွင် ဝင်ထိုင်လိုက်သည်။

အသက် သုံးဆယ်ပတ်ဝန်းကျင်လောက်ရှိပြီး ချောမောခန့်ညား သော
သူ့ရုပ်သွင်က မိန်းကလေး တော်တော်များများကို ဆွဲဆောင်နိုင်မည့် ပုံပါ။

"ညှဉ်းစက် ဘာသောက်မလဲ"

"ဟင့်အင်း ကျွန်မ မသောက်တော့ပါဘူး ကိုဇေယျာမြတ်မိုး"

"ဇေယျာမြတ်မိုး ပဲ ခေါ်ပါ။ မင်းနဲ့ကိုယ်က ရွယ်တူလောက်ပဲ ရှိမယ်"

ထင်တယ်၊ မသကာ ကိုယ့်ထက်ငယ်လှ နှစ်နှစ်လောက်ပေါ့"

ညှင်းစက် ဘာမှပြန်မပြောဘဲ ပြုံးရုံသာ ပြုံးလိုက်သည်။

"ကိုယ့်ကို မင်းရှေ့မှာ သောက်ခွင့်ပြုနော်၊ မင်းသောက်တတ်
မယ်ဆိုရင်တော့ ကိုယ်နဲ့အဖော်လုပ်ပြီး သောက်ဖို့ထပ်ပြီး ဖိတ်ခေါ်ပါ တယ်"

ဇေယျာမြတ်မိုး၏ ဒုတိယအကြိမ် ဖိတ်ခေါ်မှုကြောင့် ညှင်းစက် ၏
မျက်နှာတည်တင်းတင်းလေး ဖြစ်သွားသည်။

လူကို စားသောက်ဆိုင်မှာ သီချင်းဆိုတဲ့ မိန်းကလေးဆိုပြီး
အထင်သေးလို့ ခုလိုမျိုး သူနှင့်အတူ သောက်ဖို့ခေါ်ခြင်းဟု ညှင်းစက် မကျေမနပ်
တွေးလိုက်သည်။

ထို့နောက် အပြုံးရိပ်ပြယ်သွားသော မျက်နှာလေးမှာ တည်
တင်းတင်းလေး ဖြစ်သွားပြီး ပြန်လည်ချေပနိုင်မည့် စကားလုံးများကို အလောတကြီး
စဉ်းစားလိုက်သည်။

ထို့နောက် နှုတ်ခမ်းကို တွန့်ကွေးရုံလေး ပြုံးလိုက်ပြီး

"သီချင်းဆိုတဲ့ မိန်းကလေးတိုင်းကို ယမကာသောက်တတ်မယ် လို့
ထင်နေလား ဇေယျာမြတ်မိုး"

"ဗျာ"

ဇေယျာမြတ်မိုး မျက်လုံးအဝိုင်းသားဖြင့် ညှင်းစက်ကို နား မလည်စွာ
ကြည့်၏ ။

သူ သူမအပေါ် လောကွတ်ချော်သွားပြီဆိုတာ သတိပြုမိလိုက်
ခြင်းနှင့်အတူ ရင်ထဲမှာ အားနာစိတ် ဖြစ်သွားသည်။

"အဟင်း အဲဒီ လို ထင်နေရင်တော့ အဲဒီ မိန်းကလေးအမျိုး အစားထဲမှာ
ကျွန်မ မပါဘူး"

"ဆောရီး ညည်းစက် ကိုယ်က သဘောရိုးနဲ့ ပြောတာပါ။ အဟတ် မင်းက သီချင်းဆိုရင် နှဲ့နှောင်းပျော့ပျောင်းသလောက် စကား ပြောတော့ ပြတ်သားပဲ။ ထင်တောင် မထင်ရဘူး။"

"ရှင်"

"ဪ ကိုယ်ဆိုလိုတာက ရင်ထဲမှာရှိတာကို ရိုးရိုးသားသား ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း ပြောတတ်တာကို ပြောတာပါ"

"ဒါ ကျွန်မရဲ့ပင်ကိုယ်စတိုင်ပဲ"

"ကိုယ် မနက်ဖြန် နေ့လယ်စာကို ဟိုတယ်တစ်ခုခုမှာ ဖိတ် ကျွေးပါရစေ၊ ကိုယ့်ရဲ့ဖိတ်ခေါ်မှုကို လက်ခံပေးပါ"

"ကျွန်မ အချိန်မပေးနိုင်ပါဘူး၊ စိတ်မရှိပါနဲ့"

"ကိုယ့်ရဲ့ဖိတ်ခေါ်မှုက ရိုးရှင်းပါတယ်၊ ညည်းစက် တလွဲမတွေး စေချင်ဘူး၊ ကိုယ် မင်းရဲ့အသံကို စိတ်ဝင်စားတာပါ"

ဇာတ်လမ်းကတော့ ပျိုးပြီ။

ဒီလိုပဲ ညည်းစက်ကို စတင်ချဉ်းကပ်လာသူတွေက သူတို့ရဲ့ ခင်မင်မှုဟာ ရိုးရှင်းပါတယ်၊ ဘာညာဆိုပြီး နောက်ဆုံး ရည်ရွယ်ချက်က ညည်းစက်ဆီက တစ်စုံတစ်ခုကို လိုချင်ကြတာချင်း အတူတူပါပဲ။

"ကိုယ် ဒီဆိုင်ကိုလာတာ ဒီညနဲ့ဆို နှစ်ညရှိပြီ၊ ပထမညက ကိုယ့်ဘော်ဒါတွေ ဇွတ်အတင်းခေါ်လာလို့ လူမှုရေးအရ လိုက်လာခဲ့ရ တယ်၊ အဲဒီ ညမှာတင် မင်းရဲ့သီချင်းသံက ကိုယ့်အာရုံကို ဖမ်းစားခဲ့တယ်၊ ဒါကြောင့် မရည်ရွယ်ဘဲနဲ့ ကိုယ့်စိတ်အကြိမ်ကြိမ် ချိုးနှိမ်နေရင်းကြားထဲ က မင်းကို သရဖူလေး လာဆောင်းပေးဖြစ်တယ်"

ညည်းစက် မျက်လွှာချပြီး သူ ပြောလာမည့်အကြောင်းအရာ

တချို့ကိုသာ နားစွင့်နေလိုက်သည်။

"အခု ဒုတိယည မင်းရဲ့သီချင်းသံကို ထပ်ပြီးနားထောင်ချင် စိတ် ဖြစ်လာလို့ ကိုယ့်တစ်ယောက်တည်း ထွက်လာမိတယ်၊ ပြီးတော့ မင်းဆိုနေတဲ့ သီချင်းတွေအားလုံးဟာ ကိုယ့်ရင်ဘတ်ကို လာထိတယ်"

ညနှင်းစက် ဇေယျာမြတ်မိုးကို မျက်လုံးရွဲကြီးတွေဖြင့် ဖျတ်ခနဲ ပင့်မော့ကြည့်လိုက်သည်။ သူကတော့ သူ့စကားနှင့်သူ ဖီလင်ဝင်နေဆဲမို့ ညနှင်းစက်နှင့် အကြည့်ချင်း မဆုံဖြစ်ကြ။

"အင်း တစ်ခါတလေ ကိုယ့်ကိုများ ရည်စူးပြီး ဆိုနေသလား လို့တောင် စိတ်ထဲမှာ ရူးနှမ်းမိတယ်"

"ဒါဆို ကျွန်မကို အကြိမ်ကြိမ် သီချင်းတောင်းနေတာ ရှင်ပေါ့"

"ဟုတ်တယ်"

အသားဖတ်တစ်ဖတ်ကို တူနှင့်ညှပ်စားရင်း ညနှင်းစက်ကို ပြုံးကြည့်ပြီး ခေါင်းညိတ်ဖြေ၏ ။

"အဆိုတော် အပါအဝင် အက အတီး စာရေးဆရာဆိုတာ အနုပညာဖန်တီးသူတွေမှာ တစ်ခါတစ်ရံမှလွဲပြီး ပုဂ္ဂလိကရည်မှန်းချက် မရှိပါဘူး၊ အထူးသဖြင့် တစ်ခါမှ မတွေ့ဖူးတဲ့ ဇေယျာမြတ်မိုး ဆိုတဲ့ ရှင်ကိုလည်း မရည်ရွယ်ပါဘူး"

"ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်ပေါ့လေ မင်းဆိုတဲ့ သီချင်းတိုင်းကို ကိုယ့်ကို ရည်ညွှန်းတယ်လို့ ကိုယ့်ရင်ထဲမှာ ခံစားရတာ ကိုက အနုပညာတစ်ရပ်ရဲ့ အောင်မြင်မှုပေါ့"

"ဒါက ဇေယျာမြတ်မိုးရဲ့ ကိုယ်ပိုင်ခံစားမှုပဲလေ၊ ကျွန်မနဲ့တော့ သိပ်မဆိုင်လှပါဘူး"

ထိုသို့သော ဥပေက္ခာပြုစကားကိုမှ ညှင်းစက် ရွေးပြီး တမင် ပြောလိုက်သည်။

"မင်းအိမ်ကို ကိုယ် ပြန်လိုက်ပို့ခွင့်ပေးမလား ညှင်းစက်"

"အင်း ကျွန်မ အားနာစွာနဲ့ပဲ ငြင်းရတော့မယ်၊ ကျွန်မတို့ကို ဒီက ဖယ်ရီနဲ့လိုက်ပို့တယ်လေ"

"ဪ ဒါဆို ဒီအခွင့်အရေးလည်း နီးပဲပေါ့"

ဇေယျာမြတ်မိုး တစ်ကိုယ်ကြား ခပ်ညည်းညည်း ဆိုလိုက်သည်။

"ဇေယျာမြတ်မိုး ကျွန်မကိုတွေ့ချင်တဲ့ကိစ္စလေး တစ်ဆိတ် လောက် ပြောပါရှင်"

ညှင်းစက် ယဉ်ကျေးစွာ မေးလိုက်သည်။

ညှင်းစက် အမေးကို ချက်ချင်းမဖြေသေးဘဲ ပြုံးစိစိ မျက်နှာ ပေးဖြင့် ဖန်ခွက်ထဲမှ ရေခဲတုံးနှင့်ဘီယာလက်ကျန်ကို လှုပ်ရမ်းပြီး တစ်ငုံ ငုံလိုက်သည်။

"ကိုယ် မင်းနဲ့မိတ်ဆွေဖြစ်ချင်ရုံ သက်သက်ပါ၊ တခြား ဘာ ကိစ္စမှ မရှိပါဘူး"

ညှင်းစက် ပြုံးလိုက်သည်။ ဒီလိုပဲ ဖြစ်လာလိမ့်မည်ဆိုတာ ကြုံတွေ့ထားမိပြီးသားပဲ။

"ဘယ်လိုလဲ ကိုယ့်ကို မင်းရဲ့မိတ်ဆွေအဖြစ် လက်ခံမှာလား"

"ကျွန်မ Kiss Lady မှာ သီချင်းစဆိုကတည်းက ဇေယျာမြတ်မိုး တို့လို ယောက်ျားသားမျိုးတွေက မိတ်ဖြစ်ဆွေဖြစ် ကမ်းလှမ်းမှုကို မကြာ ခဏ ကြုံနေရတော့ သိပ်မဆန်းတော့ပါဘူး၊ အရေးကြီးတာက ကိုယ့် ကိုယ်ကိုယ် ကာကွယ်တတ်ဖို့ပါပဲ"

ညနင်းစက်၏ အဖြေက လိမ္မာပါးနပ်သည်။ ပြတ်သားသည်။
တစ်ဖက်ယောက်တစ်ယောက် ဟန့်သွားစေသည်။

"ဟို ညနင်းစက် ခဏလောက် ကိုယ် ပြောတာကို နားထောင် ပေးပါ"

ညနင်းစက် ပြောလက်စ စကား ရပ်တန့်သွားအောင် သူက
အလျင်အမြန် လက်ကာပြီး တားလိုက်သည်။

"ကိုယ် ညနင်းစက်ကို ခင်မင်ခွင့်တောင်းတဲ့အထဲမှာ အထင်
အမြင်သေးပြီး မရိုးသားတဲ့ရယူလိုမှုတွေ မပါပါဘူး"

"ဒါဆို ရိုးသားတဲ့ ရယူလိုမှုတွေ ပါတယ်ပေါ့"

"အဲ ဟာ အဲဒီ လိုလည်း မဟုတ်ဘူး၊ ကိုယ်ဆိုလိုတာက ညနင်း
စက်ဆီက အခွင့်အရေးတွေ လိုချင်လို့ ညနင်းစက်ကို မိတ်ဖွဲ့တာ မဟုတ် ပါဘူး၊ ဒါကို
ကျွန်တော် ရဲရဲကြီး အာမခံနိုင်ပါတယ်"

ဇေယျာမြတ်မိုး ညနင်းစက် အထင်လွဲမည်စိုး၍ ကပျာကယာ
ရှင်းပြရသည်။

"အဟင်း ကျွန်မကလည်း ရိုးသားတဲ့ ခင်မင်မှုမျိုးဆိုရင် ရိုး ရှင်းစွာ
လက်ခံပါတယ်"

"အိုကေ ရိုက်ခံ ဒါဆို ကိုယ်တို့ ဘော်ဒါတွေ ဖြစ်သွားပြီ"

*

အခန်း (၃)

"ညှင်းစက်ရေ ကိုယ်တို့အလုပ်ရှင် ဘော့စ်ပြောင်းသွားပြန်ပြီ တဲ့"

"ဟောတော် ဖြစ်ပြန်ပြီ၊ အခုလက်ရှိ ဘော့စ်က ဒီမှာ ဦးစီး တာ
ခြောက်လလောက်ပဲ ရှိသေးတယ် မဟုတ်လား"

ညှင်းစက် မှန်ရှေ့မှာ နှုတ်ခမ်းဆိုးဆေးကို အသေအချာ ဆိုးနေရင်းမှ
ခေးခေးကို မေးလိုက်သည်။

"ဟုတ်တယ် ခုဟာက သူ ဂျာမနီကို သွားမှာမို့လို့ အမျိုးထဲ က
လူတစ်ယောက်ကို လွှဲပေးသွားတာတဲ့"

ခေးခေးပြောနေသော သတင်းစကားကြောင့် သီချင်း ကျက်နေ ကြသော
ဒါလီတို့ စုလှိုင်တို့ပါ မသိမသာ နားစွင့်လာကြသည်။

"ခုလက်ရှိ ဘော့စ်က သဘောကောင်းတယ်၊ တို့တွေအပေါ်
နားလည်မှုအပြည့်ပေးတယ်၊ နောက်ရောက်လာမယ့် ဘော့စ်ကတော့
ဘယ်လိုအနေအထားရှိမလဲ မသိဘူးနော်"

စုလှိုင်က ဒါလီကို ခပ်ကြိတ်ကြိတ်လေး ပြော၍ ဒါလီ မဲ့လိုက် သည်။

"ဘယ်သူပဲဖြစ်ဖြစ် ဘော့စ်ဆိုတဲ့ အရှိန်အဝါနဲ့လိုက်အောင်
မဏ္ဍပ်တိုင်တော့ တက်ကြဦးမှာပေါ့ဟာ၊ ရုပ်ရှိတဲ့သူတွေ အပီသကပ်ထား ဖို့
ပြင်တော့ အဟင်း ဒီထက်ကောင်းတဲ့အခွင့်အရေးတွေ ရလာနိုင်တာပဲ လေ
မယုံမရှိနဲ့"

ဒါလီ ရှေ့မလွတ်နောက်မလွတ်စကားတွေဖြင့် မဲ့ကာရွဲ့ကာဖြင့် ဆို၍
ခေးခေး ညှင်းစက်ကို ပခုံးတစ်ချက်တွန့်ပြ၏ ။ မလွယ်ဘူးဆိုတဲ့ သဘော။

ညှင်းစက် မမူသလို အပြုံးဖြင့် ပြန်လည်တုံ့ပြန်လိုက်သည်။

"ကဲ ဒီနေ့ ငါတို့အလှည့် စောပြီးတယ်ဆိုတော့ ဖယ်ရီကို
မစောင့်တော့ဘူး ပြန်နှင့်တော့မယ်"

ညနင်းစက် နှုတ်ခမ်းနီတောင့်ကို စလင်းဘတ်အိတ်ထဲထည့် လိုက်ပြီး
ထိုင်ရာမှ ထလိုက်သည်။

"ဟယ် ဘယ်ကိုသွားမလို့လဲ"

"မားသားကြီးအတွက် ဆေးဝင်ဝယ်ရဦးမယ်လေ၊ ဖယ်ရီစောင့်
ပြီးပြန်ရင် ဆေးဆိုင်ကို ဝင်ဖြစ်မှာမဟုတ်ဘူး၊ ဒါကြောင့် ငါ့အစီအစဉ်ကို
စောပြီးတောင်းလိုက်တာ"

"အဟယ် ဒီည ဟို မင်းသားမလာလို့ ရှင် စောပြီးပြန်ရတာ ပါနော်၊
နို့မို့ဆို သီချင်းတစ်ပုဒ်ကို နှစ်ခါလောက်ပြန်တောင်းနေလို့ ဒီလို အချိန်တောင်
ရှင့်အလှည့်ပြီးသေးလို့လား"

ခေးခေး ရယ်ကျဲကျဲနှင့်ပြောသည်။

"ငါကတော့ သူ့ကိုနောက်နေ့တွေလည်း ဒီနေ့လိုပဲ မလာပါစေ နဲ့လို့ပဲ
ဆုတောင်းချင်တယ်၊ ငါက ဒီအလုပ်ကို အလုပ်သဘောအရမို့သာ လုပ်နေတာ၊
ခုလိုမျိုး သီချင်းတစ်ပုဒ် အကြိမ်ကြိမ်ဆိုရတဲ့အလုပ်ကြီးကို လုံးဝ စိတ်ပျက်တယ်
သိလား"

ညနင်းစက် စလင်းဘတ်အိတ်လွယ်ပြီး ခေးခေးနှင့်အခန်း အပြင်သို့
ထွက်ရင်း ပြောလာသဖြင့် အခန်းထဲတွင် ကျန်ခဲ့သော တခြား အဆိုရှင်လေးများ
မဲ့ကာရွဲကာဖြင့် အတင်းပြော၍ ကျန်ခဲ့ကြသည်။

သူမလေးတွေက ညနင်းစက်ကို မနာလိုဖြစ်နေကြတာ ညနင်း စက်နှင့်
ခေးခေး သိသည်။

"ဟဲ့ ခေး နင်ကရော ငါနဲ့အတူ လိုက်ပြန်မလို့လား"

အနားမှာ ကပ်ပါလာသော ခေးကို ငဲ့ကြည့်ပြီး

ညှင်းစက်မေးလိုက်သည်။

"ဟာ ငါ့အလုပ်မှ မပြီးသေးတာ၊ မပြန်ပါဘူး၊ အိမ်က ဘွား
တော်အတွက် နံရိုးကင်ဝယ်သွားမလို့၊ စားဖို့ဆောင်က မမသန်းဆီမှာ
အထူးစပါယ်ရှယ် သွားမှာမလို့"

"အေး ဒါဆို ငါ လစ်ပြီနော်၊ မနက်ဖြန်မှ တွေ့မယ်"

"အေး ဝှတ်နိုင်လေ"

ညှင်းစက် ခေးခေးကို နှုတ်ဆက်ပြီး ဟိုတယ်ထဲမှ ထွက်လာ လိုက်၏ ။

ဟိုတယ်အပြင်ရှိ လမ်းမတစ်လျှောက်လုံး မာကျူရီမီးတိုင် မီး
အလင်းရောင်ကြောင့် လင်းထိန်ဝင်းပ၍ နေပြီး

ညှင်းစက် စိတ်အစဉ် ပေါ့ပါးသွက်လက်၍ နေ၏ ။

လက်မှနာရီလေးကို ငဲ့ကြည့်ပြီး ဘတ်စ်ကားမှတ်တိုင်သို့ ခပ်
သွက်သွက်လေး လျှောက်လာခဲ့လိုက်သည်။

ဆေးဆိုင်ကိုသွားဖို့ ကားနှစ်မှတ်တိုင်လောက် စီးရဦးမည်။

သူ့နောက်မှ အနီရောင် အမိုးပွင့်ကားလေးတစ်စီး ခပ်ခွာခွာ
လိုက်လာနေသည်ကိုတော့ ညှင်းစက် လုံးဝ သတိမပြုမိပေ။

*

"ဆေးဖိုး တစ်သောင်းလေးထောင့်ရှစ်ရာ ကျတယ် ညီမလေး"

"ဟုတ်ကဲ့"

ဆေးထုပ်ကို လွယ်ထားသော စလင်းဘတ်အိတ်ထဲ ထည့်ပြီး
ပိုက်ဆံအိတ်ကို ထုတ်လိုက်သည်။

ဇစ်ဖွင့်လိုက်သည်နှင့် ညှင်းစက် မျက်ဝန်းလေးများ တအံ့ တသြဖြင့်
ပြူးကျယ်ဝိုင်းစက်သွားသည်။

"ဟင် ပိုက် ပိုက်ဆံတွေ ဘယ်ရောက်ကုန်ပြီလဲ"

အလန့်တကြား ဆိုလိုက်သောကြောင့် ဆေးကောင်တာမှ အမျိုး သမီးပင်
ညှင်းစက် ပိုက်ဆံအိတ်ကို ဖျတ်ခနဲ လှမ်းကြည့်လိုက်သည်။

"ဘာဖြစ်လို့လဲ ပိုက်ဆံပျောက်လို့လား ညီမလေး"

"ဟုတ် ဟုတ်တယ် အစ်မရယ်၊ ညီမ အိမ်က ထည့်လာတာ
အသေအချာပဲ၊ အလုပ်ထဲမှာ ညီမဆီက ဘယ်သူနှိုက်ထားလိုက်လဲ မသိဘူး"

မျက်နှာလေး အိုကျသွားကာ စိတ်မကောင်းဖြစ်စွာ ဆိုနေသော
ညှင်းစက်နားသို့ ဇေယျာမြတ်မို့ ရောက်နေသည်။

"ဘာဖြစ်တာလဲ မနီလာ"

"ဪ ဇေယျာ လာ မတွေ့တာတောင် အတော်ကြာပြီပဲ"

အရောင်းကောင်တာမှ အမျိုးသမီး ညှင်းစက်ဆီသို့ အာရုံ မပို့တော့ဘဲ
နောက်မှ ဝင်လာသူကို ဆီးကြိုနှုတ်ဆက်လိုက်သံကြောင့် ညှင်းစက်
ကိုယ့်ဘေးတွင် ရပ်နေသော ဒေါင်ကောင်းကောင်းနှင့် လူကို
စိတ်ရှုပ်ထွေးနေသည့်ကြားမှ ငဲ့ကြည့်လိုက်သည်။

"အဲ"

ခုမှပင် ပို၍ ရှက်ရတော့သည်။

"ဟင် ညှင်းစက် ဆေးလာဝယ်တာလား"

"အင်း ဟုတ်တယ်"

"ဇေယျာနဲ့ အသိလား"

"သိတာထက်ပိုတဲ့ သူငယ်ချင်းတွေ"

ထိုအမျိုးသမီးမျက်နှာ ချက်ချင်း အရောင်ပြောင်းသွားသည်။

"ဇေယျာသူငယ်ချင်းဆိုတော့ ပြောရမယ့်သူမှမဟုတ်တာ ညီမ ရယ်၊

ပိုက်ဆံမပါလည်း ယူသာသွားတော့၊ နောက်ကြိုမှ ဝင်ပေးတော့ပေါ့"

"အို ဟင့်အင်း ရတယ် အစ်မ၊ ကျွန်မ မနက်ဖြန်မှပဲ လာ ဝယ်တော့မယ်"

"အို မဟုတ်တာ အားနာစရာမရှိ ကြိဖန်အားနာနေပါပြီ"

ညှင်းစက် တင်ပေးလိုက်သော ဆေးထုပ်ကို လက်ထဲ

အတင်းပြန်ထိုးထည့်ပေးရင်း ပျာပျာသလဲ ငြင်း၏ ။

"ရပါတယ် အစ်မရယ်၊ ကျွန်မ မနက်ဖြန်မှပဲ လာယူပါရစေ တော့"

"တစ်ခါတည်း ယူသွားလိုက်တော့ ညှင်းစက်၊ ဒါ ကိုယ့်ဆိုင် ပါ၊ ဘာမှ

အားနာစရာမလိုဘူး"

"ဟုတ်ပါတယ် ညီမရယ်၊ ဇေယျာနဲ့သူငယ်ချင်းတွေပဲ ပြောရ

မယ့်လူတွေမှ မဟုတ်တာ"

ညှင်းစက် မည်သို့မျှ ငြင်း၍ မရတော့သဖြင့် အောင့်သက်

သက်နှင့်ငြိမ်ပြီး ယူလိုက်ရသည်။

စိတ်ထဲမှာတော့ ပျောက်သွားသည့် ပိုက်ဆံအတွက် နှမြောနေ မိသည်။

"ကဲ ကျွန်တော် မနက်ဖြန်မှ တစ်ခေါက်ထပ်လာခဲ့တော့မယ်၊

ခုတော့ သူငယ်ချင်းနဲ့ ကြိုတုန်းကြိုခိုက် တစ်ဆိုင်ဆိုင်မှာ စကားလေး

ဘာလေး သွားပြောလိုက်ဦးမယ်"

"အေး အေး ဇေယျာ အစ်မ စာရင်းတွေ နောက်တစ်ကြိမ် ပြန်ပြီး စစ်ထားလိုက်မယ်"

"ကဲ ညည်းစက် ကိုယ် လိုက်ပို့မယ်"

ညည်းစက် မနီလာ ဆိုသော အစ်မကြီးရှေ့မှာမို့ ငြင်းမနေတော့ဘဲ ဇေယျာမြတ်မိုးနောက်မှ ခပ်ငြိမ်ငြိမ် လိုက်လာခဲ့လိုက်သည်။

ဆေးဆိုင်အပြင်ဘက် ရောက်သည်နှင့် ဇေယျာမြတ်မိုး ရပ်ထားသောကားကို ခပ်လှမ်းလှမ်းမှ ရီမုဒ်ဖြင့် လှမ်းဖွင့်လိုက်သည်။

ကားလေးက လှလိုက်တာဟု ညည်းစက် စိတ်ထဲ တွေးလိုက် မိသည်။

"ကိုယ်တို့ တစ်နေရာမှာ ညစာ သွားစားရအောင်"

"ဟင့်အင်း ကျွန်မ ထမင်းစားပြီးသွားပြီ ဇေယျာမြတ်မိုး ဘာမှ ထပ်စားနိုင်မယ် မထင်တော့ဘူး"

"ဒါဆို ကော်ဖီဆိုင်ရော နိုင်ငံခြား ကော်ဖီမျိုးစုံ ရတဲ့ဆိုင်လေး တစ်ဆိုင် ကိုယ်တွေ့ထားတယ်၊ အဲဒီ ကို သွားမလား"

"ဟင့်အင်း ကော်ဖီမကြိုက်ဘူး"

ညည်းစက်ထံမှ အငြင်းဝါကျတွေချည်းပဲ လက်ခံနေရ၍ ဇေယျာမြတ်မိုးထံမှ ရယ်သံထွက်ပေါ်လာသည်။

"ကိုယ့်စေတနာတွေကို ဘာဖြစ်လို့များ ငြင်းချက်တွေ ထုတ် နေရတာလဲ၊ ဘာလဲ ညည်းစက်အမြင်မှာ ကိုယ့်ပုံစံက ဗီလိန်ရုပ် ပေါက် နေလို့လား"

တမင်ပင် ရွတ်မေးလိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်။

"အို မဟုတ်တာ ကျွန်မက ရှင့်ကိုဘာကြောင့် ဗီလိန်လို့ ထင်နေရမှာလဲ"

"ဪ မထင်ဘူးပေါ့၊ ဒါဆိုရင်တော့ ကျေးဇူးတင်ပါတယ်"

"မလိုပါဘူး ကျွန်မ စိတ်ထဲရှိတဲ့အတိုင်း ပြောတာ"

"ဒါဆို ကားပေါ်တက်"

"ဟင့်အင်း ကျွန်မဖာသာ ပြန်မယ်"

ဇေယျာမြတ်မိုး ကျွတ်ခနဲ စုတ်သပ်လျက်

"ညှင်းစက် ခုလို ကားပေါ် ခေါ်တင်တာ မရိုးသားတဲ့စိတ် လုံးဝမရှိဘူး၊

အသိမိတ်ဆွေ တစ်ယောက်ကို သက်သောင့်သက်သာနဲ့

ပြန်စေချင်တဲ့စေတနာသီးသန့် ပဲ"

ဇေယျာမြတ်မိုး အသံ အနည်းငယ် မာဆတ်ဆတ်လေး ဖြစ် သွားသည်ကို ညှင်းစက် ကောင်းကောင်း ရိပ်မိလိုက်သည်။

"ရှင့်စေတနာကို ကျွန်မ အရမ်းသဘောပေါက်တယ်၊ ဒါပေမဲ့ ရှင် ကားပေါ်တင်ခေါ်ပြီး အိမ်ပြန်လိုက်ပို့ပေးမယ့် ကျွန်မက ရှင်တို့လို အခွင့်ထူးခံလူတန်းစား မဟုတ်ဘူးလေ၊ နောက်ပြီး ဟိုတယ်မှာ သီချင်း ဆိုတဲ့ မိန်းကလေးတစ်ယောက်၊ အများအပြင်မှာတော့ ကျွန်မကို ပုံကြီး တွေချဲ့ပြီး ဂုဏ်သိက္ခာပိုင်းကို ရှုတ်ချကြမှာပဲ၊ ဒီလို အခြေအနေမျိုးမှာ ကျွန်မအနေနဲ့ ရှင့်ကားကို လိုက်စီးရင်း ကျွန်မမှာရှိနေတဲ့ရှိစုမဲ့စု ဂုဏ် သိက္ခာလေးကို ဘယ်လို အဖတ်ဆယ်ရမလဲ၊ ကျွန်မမှာ ချမ်းသာတာ အဲဒီ ဂုဏ်သိက္ခာတစ်ဖုံစာလေးပဲ ရှိတာ"

ညှင်းစက်၏ ဖြေရှင်းချက်ကြောင့် ဇေယျာမြတ်မိုး ထပ်ပြီး အပြစ်မတင်ရက်တော့။

ဘဝပေးအခြေအနေအရ ထိုအလုပ်ကို လုပ်နေရပေမယ့် ယနေ့ ထိတိုင် ပန်းလေးတစ်ပွင့်လို ဖြူစင်လန်းဆန်းနေတုန်းပါလားဟု တွေးပြီး ရင်မှာ စိမ့်ခနဲ ကျေနပ်ပီတိဖြစ်သွားရ၏ ။

"အိုကေ ဒါဆိုရင်တော့ ကိုယ် မင်းကို လိုက်မပို့တော့ဘူး"

"နားလည်ပေးတဲ့အတွက် ကျေးဇူး"

ဇေယျာမြတ်မိုးကို ကျေးဇူးတင်စွာဖြင့် မော့ကြည့်လိုက်ပြီး လှည့်ထွက်ခဲ့လိုက်၏။

ခြေလှမ်းငါးလှမ်းစာလောက် လှမ်းပြီးသည်နှင့် ညှဉ်းစက်တစ်စုံတစ်ခုကို သတိရသွားသဖြင့် ခြေလှမ်းတွေ တုံ့ခနဲ ရပ်လိုက်သည်။

ရပ်ကြည့်နေဆဲဖြစ်သော ဇေယျာမြတ်မိုးကို ချာခနဲ လှည့်ကြည့်လိုက်သည်။

ဇေယျာမြတ်မိုး ပြုံးပြီး ခေါင်းညိတ်ပြသည်။

ဘောင်းဘီအိတ်ထဲ လက်ထည့်ပြီး စတိုင်ဖြင့် ရပ်ကြည့်နေသော ဇေယျာမြတ်မိုး၏ ခန့်ညားသောစတိုင်က အရမ်းမိုက်တယ်ဟု စိတ်ထဲမှ ခပ်တိတ်တိတ် မှတ်ချက်ချလိုက်ခြင်းနှင့်အတူ ညှဉ်းစက် သူ့ဆီသို့ ပြန်လျှောက်လာလိုက်၏။

"ရှင့်ကို ကျွန်မ မျက်နှာပူပူနဲ့ အကူအညီထပ်တောင်းရဦးမယ်"

"ပြောကြည့်လေ ကိုယ် ကူညီနိုင်ရင် ကူညီမယ်၊ မကူညီနိုင် ရင်တော့ နိုးပေါ့"

ဇေယျာမြတ်မိုး နည်းနည်း အိုက်တင်ခံလိုက်သည်။

"ရပါတယ် ရှင် ကူညီနိုင်မှာပါ"

"အိုကေ ဒါဆို ပြောတော့"

"ကျွန်မကို လမ်းစရိတ် နှစ်ထောင်လောက် ခဏချေးစမ်းပါ၊ ကျွန်မ ပိုက်ဆံတွေ အခိုးခံရလို့၊ အိတ်ထဲမှာ ကားခတောင် မကျန်တော့ ဘူး"

"ဪ ဒါလား ရပါတယ်"

ဇေယျာမြတ်မိုး ကားဒက်ရှ်ဘုတ်ပေါ်မှ ပိုက်ဆံအိတ်အပြားလေး ကို လှမ်းယူပြီး ငါးထောင်တန်တစ်ရွက် ထုတ်ပေးလိုက်သည်။

"ရှေ့ ကိုယ့်မှာ တစ်ထောင်တန် မပါဘူး၊ ဒါပဲယူသွားလိုက် တော့" ညှင်းစက် လှမ်းယူလိုက်ရင်း

"အင်း ကျေးဇူး"

ကျေးဇူးတင်သော အကြည့်နှင့် မြတ်နိုးစုံမက်လိုသော အကြည့် တို့ တဒင်္ဂတွင်း ဆုံမိသွား၏ ။

ထို့နောက် ရင်ခုန်သံတွေကို အပြုံးနှင့်အနားသတ်လိုက်ကြ၏ ။

*

အခန်း (၄)

ညှင်းစက် အိမ်ပြန်ရောက်တော့ ညရှစ်နာရီပင် ထိုးနေပြီ။

အိမ်ကလေးထဲမှာ မီးရောင်လဲ့လဲ့ကို လှမ်းမြင်နေရသေး၍ အမေ မအိပ်သေးဘူးဟု တွေးလိုက်ပြီး ခြံတံခါးကို လက်လှို့ပြီး အတွင်းဂျက်ကို ဖွင့်လိုက်သည်။

အိမ်၏ လှေကားလေးပေါ် တက်ခဲ့ပြီး စေ့ထားသော တံခါးလေး ကို ခပ်ဖြည်းဖြည်း တွန်းဖွင့်လိုက်သည်။

အိမ်ရှေ့ခန်းတွင် တစ်ယောက်ထဲ ဆေးလိပ်ထိုင်ဖွာနေသော အမေ့ကိုကြည့်ပြီး ရင်မှာ သနားသွားရ၏ ။

အမေ့ကို အမေ့ရဲ့အထီးကျန်ခြင်းတွေနှင့် ဆေးလိပ်ကသာ ပျင်းရိငြီးငွေ့စွာ အဖော်ပြုနေလေ၏ ။

ခြေသံကြောင့် အမေ မော့ကြည့်သည်။

"ဟင် သမီး ဒီနေ့ စောလှချည်လား"

အမေ သောက်လက်စ ဆေးပေါလိပ်တို့ကို ဆေးလိပ်ပြာခွက်ထဲ ကမန်းကတန်း ထိုးချေလိုက်သည်။

"ဟုတ်တယ် အမေ၊ ဒီနေ့ သမီး အစီအစဉ်စောပြီးလို့ ဖယ်ရီ မစောင့်ဘဲ စောစောပြန်ခဲ့တာ"

ညှင်းစက် အိတ်ထဲမှာ ဆေးဘူးကို ထုတ်ပြီး အမေ့ရှေ့မှာ ချပေးလိုက်သည်။

"ရော့ အမေ ဒါ အဆုတ်ဆေးနဲ့ အားဆေး"

"သမီးရယ် အမေ နေကောင်းနေပါပြီ၊ ဆေးတွေ ဝယ်ဝယ်

မလာပါနဲ့တော့ကွယ် အမေ မသောက်ချင်ဘူး"

ဒေါ်နှင်းကြည် သမီးဖြစ်သူ၏ သိတတ်လိမ္မာမှုကို ပီတိလည်း ဖြစ်မိသလို ကျေးဇူးလည်းတင် အားလည်းနာမိသည်။

မိဘအပေါ် လိုအပ်ချက်မရှိအောင် ကျေးဇူးသိတတ်သော သမီး လေး အမေဖြစ်လျက်နှင့် သမီး ဒီလို အလုပ်မျိုး လုပ်နေသည်ကို ငြိမ် ကြည့်နေရသော အဖြစ်က ဆိုးလွန်းလှ၏ ။

"သမီးရယ် အမေလည်း စားကောင်း အိပ်ကောင်းနေတာပဲ၊ အားဆေးတွေ ဝယ်မနေပါနဲ့လားကွယ်"

"ဪ အမေရယ် အသက်က ကြီးနေပြီလေ၊ အားဆေးလေး တစ်ခုခု မှီဝဲမှပေါ့"

"ငါ့သမီးလေးအတွက် ပိုက်ဆံရှာရတာ ခက်တယ်လေ၊ တစ်လ တစ်လ အမေ့ဆေးဖိုးကြောင့် သမီးလေး နစ်မွန်းပါတယ်ကွယ်"

"အဲဒါ နစ်မွန်းတယ်လို့ မခေါ်ပါဘူး အမေရယ်၊ သမီးမှာ ဒီ အမေလေးတစ်ယောက်တည်းရှိတဲ့ဟာကို ဒီအမေကို ဂရုမစိုက်လို့ ဘယ် အမေကို ဂရုစိုက်ရမှာလဲ၊ အမေ့ကို ခုလိုမျိုး ရှာကျွေးနေတာ သမီး အတွက် ကုသိုလ်တောင် ရသေးတယ်"

အသိတွေကြွယ်လွန်းသော သမီးဖြစ်သူကို ကြည့်ပြီး ဒေါ်နှင်း ကြည် ပီတိတွေဖြင့် ရင်မှာ လှိုက်လှဲကျေနပ်နေမိ၏ ။

"ကဲ ကဲ သမီးလည်း ပင်ပန်းရောပေါ့ သွား သွား အဝတ် အစား သွားလဲလိုက်ဦး"

"ဟုတ်ကဲ့ အမေ"

ညှင်းစက် အဝတ်အစားလဲရန် မိခင်အနားမှ ထလာလိုက် သည်။

အမေနှင့်သမီး နှစ်ယောက်တည်းရှိသော သူမတို့ကမ္ဘာလေး တွင်
အမေကသာ သူမရဲ့ဘဝ ဖြစ်ခဲ့ရသလို သူမကလည်း အမေရဲ့ ဘဝဖြစ်သည်အထိ
တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက် မေတ္တာအပြည့်အဝပေးကာ တစ်ယောက်ကို
တစ်ယောက် လိုအပ်ခဲ့ကြသည်။

အမေဘဝက ဘယ်လောက် သနားစရာကောင်းသလဲဆိုလျှင် သူမ
ဟိုတယ်သို့ သီချင်းသွားဆိုသော အချိန်တွေမှာ အမေအတွက် အတော်
အဖော်မဲ့အထီးကျန်ခဲ့၏ ။

ထိုအထီးကျန်ခြင်းတွေကို ဆေးလိပ်ဖြင့်သာ အဖော်ပြုလေ့ ရှိသည်။

ထိုအရာသည်ပဲ ညနှင်းစက်နှင့် မိခင်ကြားတွင် နားလည်မှု
လွဲစရာတစ်ခုတည်းသောအဖြစ်မှာ မိခင်ဖြစ်သူ၏ ဆေးပေါလိပ်ကို မဆင် မခြင်
သောက်မိခြင်းကိစ္စပဲ ဖြစ်သည်။

အတွေးနှင့်အတူ ဗီရိုထဲမှ စပန့်ဂါဝန်တစ်ထည်ကို ထုတ်ယူ လဲဝတ်ပြီး
အိမ်ရှေ့ကို ပြန်ထွက်ခဲ့၏ ။

အမေ စောစောက ထိုးချေလိုက်သော ဆေးပေါလိပ်ကို ပြန်၍ မီးညှိနေ၏
။

"အမေ ဒီဆေးလိပ်ကို ခဏ ခဏ မသောက်နဲ့လေ အမေရယ်၊
အမေဟာက သမီးစကားကို ဘယ်တော့မှ နားမထောင်ဘူး၊ အဲဒီ ဆေး လိပ်တွေ
ကြပ်ကြပ်သောက် အမေရဲ့အဆုတ်ကြီး တစ်ခုလုံး ကျောက်မီး သွေးတုံးကြီးလို
မည်းသွားလိမ့်မယ် သိလား အမေ"

ညနှင်းစက် အမေအား ခြိမ်းခြောက်လျှင် မိခင်ဖြစ်သူက မထုံ တက်တေး
ပြုံးကာ

"သမီးရယ် သမီးမရှိတဲ့အချိန်မှာ အဖော်ပြုစရာဆိုလို့ ဒီဆေး လိပ်ပဲ

ရှိတာမို့လို့ပါ သမီးရယ်"

"သမီးလည်း အမေ့အပေါ် နားလည်ပေးနိုင်ပါတယ် အမေရယ်၊ ဒါပေမဲ့ သမီး အမေ့ကို ဝေဒနာ မခံစားစေချင်ဘူး၊ လောကမှာ သမီး အတွယ်တာရဆုံးက အမေပဲ ရှိတာပါ အမေရယ် အမေ့ကို အဆုံးအရှုံး မခံချင်သေးဘူး"

"သမီး သက်တမ်းတစ်လျှောက်မှာ အမေက သမီးဘေးမှာ နေပေးရဦးမယ်လေ၊ သမီး အမေ့ကို အဆုံးရှုံးမခံနိုင်ဘူး"

ညနှင်းစက် လေးလေးနက်နက် ပြောတော့ အမေ မျက်ရည်ဝဲ တက်လာသည်။

"အေးပါ သမီးရယ်၊ ဒီဆေးလိပ်ကို အမေရအောင် ဖြတ်ပျံ့ မယ်"

"တကယ်နော် အမေ"

"အင်း တကယ် ကတိပေးတယ်"

"အဟင်း ဒါကြောင့် သမီးက အမေ့ကိုချစ်တာ"

*

"ကိုမြတ် ကျွန်တော့်ကို ဒီပစ္စည်းတွေ ရှာခိုင်းပြီး ဘာလုပ်မလို့ လဲ"

သတိုး အမေးကြောင့် ဇေယျာမြတ်မို့ ခပ်ကြောင်ကြောင် ရယ် လိုက်သည်။ ထို့နောက် သတိုး ရှာပေးထားသော တိုက်ပုံအကျ...၊ ယော ပုဆိုး၊ ရှူးဖိနပ် ပါဝါမပါသော မျက်မှန်ထူထူကြီးနှင့် ဆေးတံတစ်ချောင်း ဒါ့အပြင် အဘိုးကိုင်ခဲ့သော လယ်သာသားရေအိတ်ကြီးကိုကြည့်ပြီး ဇေယျာ မြတ်မို့ သူ့အကြံအစည်အတွက် သဘောတွေ ကျနေသည်။

"သတိုး ငါ ဟိုတယ်ကိုလာတဲ့အခါမှာ ဝန်ထမ်းတွေ အားလုံး ငါ့ကို

ရိုသေအောင် နောက်ပြီး ငါ့လက်ထဲမှာရှိနေတဲ့ ဒီလုပ်ငန်းကြီးတစ်ခု လုံးအတွက် သူတို့အမြင်မှာ ပိုပြီးယုံကြည်စိတ်ချမှုတွေရှိလာအောင် ငါက ငါ့အဖေစတိုင် ဖမ်းပြီးသွားရင် မင်း ဘယ်လိုမြင်မလဲ"

"ဗျာ"

သတိုး အူကြောင်ကြောင် ပုံစံဖြင့် ဗျာလိုက်သည်။

"ကျွတ် မင်း သဘောမပေါက်ဘူး ထင်တယ်၊ တော်တော် ပိန်းတဲ့ကောင်"

သတိုး ဇက်ကလေး ပုသွားသည်။

"ဟို ဟိုလေ ဒါတွေကို ကိုမြတ် ဝတ်လိုက်ရင် အသက်လေး ငါးဆယ် လူကြီးတစ်ယောက် ဖြစ်သွားမှာပေါ့"

သတိုး အဖြေကို သဘောကျ၍ ဇေယျာမြတ်မိုး ခေါင်းတဆတ် ဆတ် ညိတ်ပြလိုက်သည်။

"အိုကေ ကောင်းပြီ မင်းအဖြေကို ငါ သဘောကျတယ်၊ ငါ နောက်နေ့ ဟိုတယ်ကိုသွားရင် ဒီပုံစံအတိုင်း ဝတ်သွားမယ်"

သတိုး ဇေယျာမြတ်မိုးအား နားမလည်စွာဖြင့် ကြည့်လိုက်ပြီး

"ကိုမြတ် ဒီလိုလုပ်တာ အကြောင်းအရင်းတစ်ခုခုတော့ ရှိမယ် လို့ ကျွန်တော် ထင်တယ်"

"ဟုတ်တယ် မင်း တော်တယ်၊ ငါ အဲဒီ ဟိုတယ်က ကောင် မလေးတစ်ယောက်ကို သဘောကျနေတယ်၊ ဒါကြောင့် ငါ့ဒီပုံစံနဲ့ ဟိုတယ် အစည်းအဝေးကို တက်မယ်"

"ကိုမြတ်ရယ် ကိုမြတ် အိုင်ဒီယာက နည်းနည်းများ ရုပ်ရှင် ဆန်နေမလားလို့ ကောင်မလေးကို ကြိုက်တာများ ဒဲ့ဖွင့်ပြောလိုက်ပေါ့၊ ကိုမြတ်လို အရာရာပြည့်စုံပြီး အထက်တန်းကျတဲ့လူတစ်ယောက်ကို ဘယ် မိန်းကလေးက

ငြင်းမှာလည်း၊ နတ်ပြည်က နတ်သမီးတောင် ငြင်းတဲ့ ရုပ်ရည်မျိုးဟာကို"

"ဟ ဒါဆိုရင် သူက ငါ့ကိုချစ်တာထက် ငါ့ရဲ့စည်းစိမ်ဥစ္စာကို ချစ်တယ်ဆိုတာမျိုး ဖြစ်သွားမှာပေါ့၊ နောက်ပြီး ဒီခေတ် မိန်းမတွေ အကြောင်းလည်း သိသားနဲ့၊ သူတို့ဘဝ အနာဂတ်အတွက် မှီခိုလို့သာ ရမယ်ဆိုရင် အသက်ရှစ်ဆယ်ကျော်လည်း ယူမှာပဲ၊ အိုနာကျိုးကန်းလည်း ဒါလေရေ၊ ဟန်နီရေ လုပ်နေတဲ့ခေတ်ကွ၊ အရေးကြီးဆုံးက ငွေပဲလေ ကဲ ဘယ်မှာလည်း အချစ်စစ်"

သတိုး ခေါင်းတညိတ်ညိတ်နှင့် ဇေယျာမြတ်မိုး၏ ဒဿနအချို့ ကို နားထောင်နေ၏ ။

"အခုနေ ငါက ရုပ်ကလည်း မိန်းမတွေစွဲမက်လောက်တဲ့ ရုပ် မျိုး မဟုတ်တဲ့အပြင် မွဲကလည်း မွဲသေးဆို မိုးပေါ်က နတ်သမီးမပြောနဲ့ လမ်းဘေးက ခိုစာရောင်းနေတဲ့ ကုလားမတောင် ငါ့ကို ကြိုက်မှာမဟုတ် ဘူး"

သတိုး ခွဲခနဲ ရယ်လိုက်သည်။

"အဲ တစ်ခုတော့ရှိတယ်၊ လူတစ်ယောက်မှာ မွေးကတည်းက စုံမက်ရမယ့် ဖူးစာရှင်ဆိုတာ ပါလာပြီးသား၊ အိမ်ထောင်ပြုဖို့အချိန်လည်း တန် ဖူးစာလည်း ပါပြီဆိုရင်တော့ မိန်းမပဲဖြစ်ဖြစ် ယောက်ျားပဲဖြစ်ဖြစ် သူတို့ လက်ထပ်ရမယ့် အိမ်ထောင်ဖက်ဟာ ဘယ်လောက်ပဲ မွဲနေပါစေ ဘယ်လောက်ပဲ ရုပ်ဆိုးနေပါစေ သူတို့ရဲ့ နှလုံးသားက အပြစ်ဆိုတာ မမြင်ဘဲ အချစ်တွေသာ ဆင့်ကဲ ဆင့်ကဲ ပေါက်ဖွားလာပြီး သူတို့ရဲ့ ဘဝလက်တွဲဖော်အဖြစ် ရွေးချယ်လိုက်ကြတယ်၊ ဒါဟာ သူတို့ရင်ထဲမှာ စစ်မှန်စွာ ပေါက်ဖွားလာတဲ့ အချစ်စစ်ပဲ၊ ငါ လိုချင်တာ အဲဒီ လို အချစ် စစ်မျိုးကို လိုချင်တာ ရှင်းလား"

"ရှင်းပါပြီ ကိုမြတ်ရယ်၊ ကိုမြတ် ခုလို ပုံစံမျိုး ဘာကြောင့် လုပ်ရတယ်ဆိုတာလည်း ကျွန်တော် ကောင်းကောင်းသဘောပေါက်သွား ပါပြီ၊ အဟဲ ကိုမြတ် အချစ်ကိုရတဲ့ မိန်းကလေးက တော်ရုံတန်ရုံ အလှမျိုးနဲ့မဟုတ်သလို

တော်ရုံတန်ရုံ မာနကို စာမဖွဲ့လောက်တဲ့ မိန်းကလေးပဲ ဖြစ်ရမယ်"

"မဆိုးဘူး မင်းတော်လာပြီ၊ ဒီလို အကဲခတ်နည်းပညာနဲ့ အမြော်အမြင်မျိုးတွေတာ မင်းဘဝကို ဒီထက်မြင့်တဲ့နေရာကို ခေါ်သွား လိမ့်မယ်"

ဇေယျာမြင့်မို ချီးကျူးလိုက်သဖြင့် သတိုး အကျွေ့ကော်လံစကို ဟန်ပါပါဖြင့် ထောင်လိုက်ပြီး တဟီးဟီးဖြင့် သဘောကျစွာ ရယ်သည်။

ပြီးနောက် ရှူးဖိနပ်ကြီးကိုကြည့်ပြီး ဇေယျာမြင့်မို ခြေထောက် ကို လှမ်းကြည့်လိုက်ရင်း

"ဒီဖိနပ်နဲ့ ကိုမြတ် ခြေထောက်ကတော့ မတော်လောက်ဘူး နော် ကိုမြတ်၊ ကျွန်တော် စိတ်မှန်းနဲ့ကြည့်တာနဲ့တောင် နည်းနည်း လွဲ နေတယ်"

ဇေယျာမြင့်မို ဖိနပ်ကို ကောက်ယူပြီး သူ ခြေထောက်မှာ စွပ်ကြည့်လိုက်သည်။

သတိုးပြောသလိုပင် ဖိနပ်က နည်းနည်းသေးနေ၏ ။

"မင်းကလည်းကွာ ဒီလောက်သေးတဲ့ဖိနပ် ဘယ်ကရှာလာတာလဲ"

"အဟီး ကျွန်တော့်အဖိုး ငယ်ငယ်က မြင်းလောင်းပွဲသွားရင် စီးသွားတဲ့ဖိနပ်တဲ့၊ မာမိက ဗီရိထဲ ထည့်သိမ်းထားတာ အဲဒါကို မာမိ မသိအောင် ခဏခိုးလာတာ"

"အမ် ဒါဆို မင်းအဘိုး ဖိနပ်ပေါ့"

"ဟုတ်တယ်"

"တော်ပါပြီကွာ ပြန်ထားလိုက်ပါတော့ ငါ့ဟာငါ အောကတ္တီပါ ပဲ စီးတော့မယ်"

"အင်း ဒါလည်း ကောင်းတာပဲ ကိုမြတ်ရ၊ ဒီရှူးဖိနပ်ကြီးစီး ရင် ကိုမြတ်

ပုံစံက သာမန်ထက် နည်းနည်းပိုထူးခြားနေလို့ လူတွေ ဝိုင်းရယ်ခံရမှာ ကျိန်းသေတယ်၊ နောက်ပြီး ဆေးတံကြီးသောက်ဖို့လည်း မလိုလောက်ဘူး ထင်တယ်"

"အင်းပါ ဟိုတယ် အစည်းအဝေး သွားခါနီး ကျမှ နဂိုရုပ်ထက် နည်းနည်းလေး အိုစာအောင်ပဲ ပြင်မှာပါ၊ အိုဗာဖြစ်အောင်တော့ ငါလည်း မလုပ်ပါဘူး"

"ဒါနဲ့ ကိုမြတ် ခိုက်နေတဲ့ လေဒီက ဟိုတယ်ရဲ့ ဘယ်ဌာနက လဲ"

သတိုး အမေးကြောင့် ဇေယျာမြတ်မို့ ရယ်လိုက်သည်။

"ငါ ပြောလိုက်လို့ မင်း ငါ့ကောင်မလေးကို အထင်စမောလ် သွားရင် ဘယ်လိုလုပ်မလဲ"

"ဟာ ကိုမြတ်ရာ ကိုယ့်ဆရာသမား စိတ်ဝင်စားတဲ့ ကောင် မလေးက ဘယ်လိုဒီဇိုင်းပဲဖြစ်နေဖြစ်နေ ကျွန်တော်က ဘယ်လိုလုပ် အထင်စမောရမှာလဲ"

သတိုး အဖြေစကားက ဇေယျာမြတ်မို့အတွက် အတော်လေးကို စိတ်ကျေနပ်မှုကို ဖြစ်စေ၏ ။

"ငါ စိတ်ဝင်စားနေတဲ့ ကောင်မလေးက ဘီယာဘားမှာ ဖျော်ဖြေနေတဲ့ ကောင်မလေးကွ"

"ဟမ် ဒါ ဒါဆို သီချင်းဆိုတဲ့ ကောင်မလေးပေါ့"

"ဘာလဲ မင်း စိတ်လေသွားပြီ မဟုတ်လား"

"ဟာ မ မလေပါဘူး အဲ တစ်ခုတော့ရှိတယ်၊ အဲဒီ လို ကောင် မလေးမျိုးတွေက မော်တာလေးတွေလိုပဲ လျင်တယ်နော် ကိုမြတ်၊ အဲ အဲဒါကိုတော့ နည်းနည်း စိစစ်စေချင်တယ်"

"ဒါကြောင့် ငါ ခုလို ပုံစံမျိုးထွင်ပြီး ဝတ်တာပေါ့ကွ၊ မင်းက လည်း"

မင်းထက် ငါက နပ်ပြီးသားပါ"

"ကိုမြတ်ကရော အဲဒီ ကောင်မလေးနဲ့ အတော် ရင်းနှီးနေပြီ လား"

"ရင်းနှီးဖို့ ကြိုးစားတုန်း၊ နည်းနည်းတော့ မာနခိုင်တယ်ကွ"

"ဒါက ဒီလိုရှိတယ် ကိုမြတ်ရ၊ အခု ကိုမြတ်အပေါ် မာန တင်နေတယ်ဆိုတာ ကိုမြတ်ကို သူ့ဟိုတယ်ပိုင်ရှင်မှန်း မသိလို့နေမှာပါ ကိုမြတ်သာ သူ့ဟိုတယ်ပိုင်ရှင်သာ သိသွားကြည့် ဆက်ဆံရေးတွေ ငြိမ့် လာလိမ့်မယ်"

"ငါကတော့ အဲဒီ လို ပုံစံမျိုးကြီး မဖြစ်စေချင်ဘူး၊ ဒါကြောင့် ငါ့ရဲ့ငယ်နာမည် ဇေယျမြတ်မိုး ဆိုတဲ့ နာမည်နဲ့ သူ့ကို ချဉ်းကပ်တာပေါ့"

"ဒါဆို ဟိုတယ် ပိုင်ရှင်နာမည်ကိုရော ဘယ်နာမည် သုံးလဲ"

"ဇေယျာမြတ်မိုးပဲပေါ့ကွ၊ လောကမှာ လူတူမရှား နာမည်တူ မရှားပဲဟာ"

"အိုကေ ကိုမြတ် အကြံမဆိုးဘူး၊ အိုင်ကျူကောင်းတယ်၊ ဒီခေတ်လိုမျိုး ဖလမ်း ဖလမ်းထနေတဲ့ မိန်းမမျိုးတွေထက် ကိုယ်တွေက ခုလို တစ်ကွက်ကြိုမြင်ထားမှ"

ခမ်းနားထည်ဝါတဲ့ အချစ်တစ်ခုကို ပိုင်ဆိုင်ရဖို့ ဒီလောက်တော့ အကွက်ရွှေ့တတ်ရမှာပေါ့။

ဒီရင်မှာ ဒီကောင်မလေး ခိုဝင်နေတာတော့ အမှန်အကန်ပဲ။

ညှင်းစက် ဆိုတဲ့ ကောင်မလေးဟာ နှင်းဖတ်လေးလို ဖြူစင် နူးညံ့နေပါစေလို့ပဲ ဆုတောင်းရတော့မှာပါ။

ရင်ဘတ်နှစ်ခု အမှန်တကယ် ထိစပ်ဖို့အတွက် ရိုးသားမှုက တော့ အမှန်လိုအပ်နေသည်။

